serghei esenin - (fara titlu)

Tot ce scoate viata la iveala
e predestinat de timpuriu:
de n-as fi poet, fara-ndoiala
ca pungas si hot era sa fiu.

Scund si firav, plin de atatare
Eram cel mai artagos baiat
Si adesea de la incaierare
Ma-ntorceam cu nasu-nsangerat.

Spuneam mamei mele, langa vatra,
Gura dand cu maneca s-o frec:
-Nu-i nimic! Ma-mpiedicai de-o piatra,
toate astea pana maine trec.

Iar acum cand stinsa-i acea vreme
Din manunchiul zilelor de ieri,
In nelinistitele-mi poeme
Clocotesc navalnice puteri.

Vorbele de aur stau gramada…
Vechiile darzenii nu s-au sters
Vesnic pusul pe batai si sfada
Se rasfrange-n fiecare vers.

Ca si-atunci mi-i firea indrazneata
Pasul meu rasuna nou pe drum
Altadata ma izbeau in fata
Plin de sange-i sufletul acum.

Astazi celor ce razand ma latra –
Si nu mamei –spun cu glasul sec:
-Nu-i nimic, ma-mpiedicai de-o piatra
toate astea pana maine trec.